

Programnotis:

Ideen bak *...in the pause and not...* har sitt utspring i følgende sitat, fra Italo Calvinos bok *Mr Palomar*:

*And what if it is in the pause... that the meaning of the message is contained...
A silence, apparently the same as another silence, could express a hundred
different notions...*

Som det meste av musikken jeg har skrevet siden 2009 er *...in the pause and not...* bygget på en veldig liten mengde materiale. Her dreier det seg om et musikalsk avsnitt på 24 takter. Vi hører dette avsnittet i sin helhet i åpningen av stykket. I alt består stykket av ni slike avsnitt som spilles attacca; syv av dem er variasjoner av åpningsmaterialet. Disse blir gradvis mer animerte og kompliserte ettersom stykket utspiller seg. Som i en tradisjonell variasjonsform kommer åpningsmaterialet, eller arien, tilbake i siste avsnitt.

Ettersom intensiteten i stykket vokser, fylles stillheten, eller pausene, fra det opprinnelige avsnittet inn. Når vi igjen hører det opprinnelige avsnittet mot slutten av stykket hører vi igjen denne stillheten. Resultatet er et musikalsk landskap som er i konstant endring, men som samtidig er klart bygget på repetisjon – hver eneste note fra det opprinnelige materialet kommer også på samme sted i alle de andre avsnittene. Man kan nærmest si at det er pausene fra det opprinnelige materialet som rommer «meningen med budskapet» (the meaning of the message). Eller kanskje det til og med er stillheten selv som er meningen. Det mer kompliserte materialet er bare en av de «hundre forskjellige» måter som musikken kan fylles inn. Likevel, for å kunne oppleve budskapet er det nødvendig å også oppleve kontrasten som denne 'musikken' legger til grunn.